

MEELDIB? EI MEELDI? Juki omaniku sõnul naudib koer laval olemist. *Chihuahua*-klubi presidendi sõnul olevat aga selge, et koer kardab lärmakat ooperisaali. REPRO

Miks Estonia õrna minikoera ooper

Estonia ooperis «Armastus kolme apelsini vastu» astub näitlejatega koos lavale taskukoer Juki. Kui kutsa omanik kinnitab, et teatritöö loomale liiga ei tee, siis *chihuahua*-klubi presidendi arust pole valju muusikaga ooperisaal niisuguse koera jaoks õige koht.

«Kas suudate ette kujutada, kui vali on ooperilaul ja orkestrimuusika? Meie seltskonnal oli äärmiselt kurb ja hale vaadata laval olevat pisikest värisevat koera, ke-

da seal käest kätte ulatati nagu suvalist eset,» on ooperit «Armastus kolme apelsini vastu» vaatamas käinud Gerda pisikese *chihuahua* solgutamisest vapustatud. «Kui arvestada koera ja inimese erinevust helide tajumisel, siis paneb imestama, kuidas sellisele ideele üldse tuldi!»

Ka Eesti *Chihuahua* Klubi president Krista Laanet ei kiida sellist asja heaks. «Koer kuuleb ju inimesest seitse korda paremini,» pelgab ta, et vali muusika mõjub pisipenile rängalt.

«Kui Estonial oli vaja kasutada mingit koera, oleks võinud võtta mängukoera. Või looma etendusest üldse välja jätta. Ma tõesti ei kujuta ette, mida see koer sellest kõigest tunda või arvata võis,» muretseb Laanet.

Kõige tipuks hoidvat näitleja koerakest ka valesti süles. «*Chihuahua* peab süles hoidma nii, et koer toetub nii esi- kui ka tagajalgadega käele ning küljega vastu inimest. Estonias tõmbab aga vaene loom korduvalt kõrvad peadligi ehk siis koerte kee-

les kardab, ja tema tagajalad lausa ripuvad.»

Juki omanik Liidi aga kinnitab, et kui teater poleks loomale õige koht, poleks ta teda sinna pakkunudki. «See on selline tõug, kellel käibki iga väikesegi tõksaka peale judin läbi,» väidab ta.

Liidi usub, et kui koerake oleks laval stressi saanud, näeks ta seda kindlasti ka kodus. «Teine võimalus, kuidas nad oma meeoleolu näitavad, on see, et nad lähevad kurjaks,» teab ta,

Õhtuleht, 29. IX 2010

iks Estonia õrna minikoera ooperilaval solgutab?

ooperis «Armastus apelsini vastu» astub Juki koos lavale tasakaaluga. Kui kutsa omanik, et teatritöö loomale, siis *chihuahua*-klubi arust pole valju ooperisaal niisugune jaoks õige koht.

date ette kujutada, kui ooperilaul ja orkestrimuusika seltskonnal oli äärmiselt häle vaadata laval olemist värisevat koera, ke-

da seal käest kätte ulatati nagu suvalist eset,» on ooperit «Armastus kolme apelsini vastu» vaatamas käinud Gerda pisikesest *chihuahua* solgutamisest vapustatud. «Kui arvestada koera ja inimese erinevust helide tajumisel, siis paneb imestama, kuidas sellisele ideele üldse tuldi!»

Ka Eesti Chihuahua Klubi president Krista Laanet ei kiida sellist asja heaks. «Koer kuuleb ju inimesest seitse korda paremini,» pelgab ta, et vali muusika mõjub pisipenile rängalt.

«Kui Estonial oli vaja kasutada mingit koera, oleks võinud võtta mängukoera. Või looma etendusest üldse välja jätta. Ma tõesti ei kujuta ette, mida see koer sellest kõigest tunda või arvata võis,» muretseb Laanet.

Kõige tipuks hoidvat näitleja koerakest ka valesi süles. «*Chihuahuat* peab süles hoidma nii, et koer toetub nii esi- kui ka tagajalgadega käele ning küljega vastu inimest. Estonias tõmbab aga vaene loom korduvalt kõrvad peadligi ehk siis koerte kee-

les kardab, ja tema tagajalad laval ripuvad.»

Juki omanik Liidi aga kinnitab, et kui teater poleks loomale õige koht, poleks ta teda sinna pakkunudki. «See on selline tõug, kellel käibki iga väikesegi tõksaka peale judin läbi,» väidab ta.

Liidi usub, et kui koerake oleks laval stressi saanud, näeks ta seda kindlasti ka kodus. «Teine võimalus, kuidas nad oma meeoleolu näitavad, on see, et nad lähevad kurjaks,» teab ta,

kuidas stressis *chihuahua* ennast ülal peab.

«Aga tema on väga elav ja terve loom! Kui me teatrisse läheme, on näha, kuidas ta meeoleolu muutub. Ta on elanud sinna majja sisse,» ütleb perenaine, et koerale meeldib olla lava taga tähelepanu keskpunktis. «Kui te näeksite, kuidas kõik osatäitjad suhtuvad temasse. Teda silitatakse ja räägitakse talle häid sõnu enne lavaleminekut. Ja osatäitjate kõik lapsedki ootavad, millal Juki tuleb. Ta on kõigiga väga suur sõber!»

Loomaarst Tiina Toometi sõnul ei saa looma värisemisest väga palju välja lugeda.

«Näiteks minu koer hakkab autosse istudes kohe värisema, aga tegelikult talle meeldib autoga sõita. Eks iga koeraomanik peab ise tundma ja teadma, kus tema koer end turvaliselt tunneb,» räägib Toomet. Seda, et vali muusika koerale halvasti mõjuda võiks, ei usu ta samuti. «Koeri on ju teisteski etendustes laval olnud. Arvan, et heli kostab ju ikka rohkem saali poole.» EIRIS TEEVEERE

Õhtuleht, 29. IX 2010